

Фінлі Донован убиває двох зайців. Limited edition

КУПИТИ

Материнство — вбивча сила

Фінлі Донован — виснажена мати двох дітей і за сумісництвом письменниця. Її життя — суцільний хаос: дедлайни прострочені, рахунки не сплачені, колишній чоловік через суд хоче домогтися повної опіки над дітьми.

Коли за обідом Фінлі обговорює з агенткою свій наступний гостросюжетний роман, розмову підслуховують, а саму Фінлі приймають за кілерку й пропонують п'ятдесят тисяч доларів за вбивство проблемного чоловіка. Сума величезна, а жінці терміново потрібні гроші, тож вона мимоволі береться за цю справу. Невдовзі Фінлі вв'язується в розслідування й виявляє, що в реальному житті все набагато складніше, ніж у книжках. Особливо коли є ризик сісти за ґрати...

Попередження: у книжці фігурує російська мафія.

Розділ 1

Загальновідомий факт: здебільшого мами о восьмій тридцять ранку будь-якого дня готові когось убити. Того конкретного дня, у вівторок восьмого жовтня, я була готова вже о сьомій сорок п'ять. Уявіть, що ви запахаєте в підгузок вимашеного кленовим сиропом дворічку, поки ваша чотирирічна донька себе стриже — саме тоді, коли треба рушати в садочок. Водночас намагаєтеся з'ясувати, куди ж поділась няня, і збираєте губкою кавову гущу, яка вилилася з переповненого кавника, бо в тумані постійного недосипання забули вкласти в кавоварку фільтр. Якщо не можете уявити, то я скажу, як воно.

Я була готова когось убити. Однаково кого.

Я запізнювалась.

Моя агентка вже їхала потягом з Гранд-Сентрал-Стейшн до Юніон-Стейшн, з Нью-Йорка до Вашингтона, де я за бранчем у ресторані, якого не могла собі дозволити, мала зустрітися з нею, щоб обговорити, наскільки я прострочила дедлайн книжки, яку починала тричі та, імовірно, ніколи не закінчу, бо... Господи, роззирніться!

На те є причини.

Від мого двоповерхового котеджу в Саут-Райдінгу до міста досить близько, щоб зустріч о десятій звучала реалістично, принаймні коли я її призначала. Водночас Саут-Райдінг достатньо далеко від Вашингтона, щоб переконати загалом психічно здорових людей купити ростові надувні ляльки, щоб можна було без штрафу прослизнути в смугу для машин з пасажирами й не стати жертвою кулі тих з нас, хто ще не продав душі дияволу й не придбав і собі такої надувної ляльки.

Зрозумійте мене правильно. Мені подобалося в Саут-Райдінгу. До розлучення. Тобто до того як я дізналася, що мій чоловік спить з нашою ріелторкою, яка ще й виявилася членкинею правління асоціації домовласників. Чомусь мені здається: це не зовсім те, що ця ріелторка мала на увазі, коли описувала нашу заміську мекку як «містечко, де всі знають одне одного». Брошура рясніла фотографіями щасливих родин, які обіймалися на вишуканих ве-рандах. В описі використовувалися слова,

як-от «ідилія» і «спокій», адже крізь вікна будиночків на глянцевиx сторінках журналу про нерухомість ніхто не побачить виснаженої замурзаної мами, чи голого липкого малюка, чи волосся, крові й кави на підлозі...

— Мамочко, виправ це!

Делія стояла переді мною на кухні й обмацувала вологі залишки волосся в тому місці, де вона подряпалася ножицями. По лобі в неї стікала цівочка крові, але я встигла розмазати її старим слинявчиком ще до того, як вона встигла затекти малій в око.

— Зайчику, я не можу цього виправити. Після садочка ми поїдемо до перукаря.

Я приклала слинявчик до вистриженого місця й почекала, доки кровотеча припинилася. Потім я затиснула мобільний між плечем і вухом, полізла під стіл і, рахуючи гудки, позбирала пасма.

— Я не можу так піти в садочок. З мене будуть сміятися!

Делія заплакала, розмазуючи по обличчю соплі та сльози. Закришив вафлі собі на голову й здивовано ви-тріщався зі свого високого стільчика на сестру.

— Татко знав би, як це виправити.

Я стукнулася головою об стільницю, і мій дворічка вибухнув плачем. Я важко схопилася на ноги, розмахуючи для рівноваги рукою зі жменею тонких доньчиних пасом.

Решта обрізаного волосся налипла на колінця моїх вимащених сиропом штанів. Проковтнувши лайку — інакше малюк неодмінно повторював би її тижнями, наприклад, сидючи у візку в супермаркеті, — я кинула волохаті кухонні ножиці в раковину.

Десь на сорок сьомому гудку ввімкнулася голосова пошта.

— Привіт, Вероніко! Це Фінлі. Сподіваюся, у тебе все гаразд, — я говорила ввічливо на випадок, якщо вона раптом розбилася на смерть в автокатастрофі чи вночі згоріла живцем у будинку. Ніколи не хочеться бути тою падлюкою, яка залишає повідомлення з обіцянкою вбити когось за запізнення, а потім дізнається, що його вже вбили. — Я чекала на тебе о

сьомій тридцять, щоб устигнути на зустріч у центрі міста. Мабуть, ти забула?

Мій бадьорий вигук наприкінці речення мав свідчити про те, що все гаразд. Що в нас усе гаразд. Але все було не гаразд. Зі мною було не все гаразд.

— Якщо ти отримаєш це повідомлення, передзвони мені. Будь ласка, — додала я перед тим, як скинути дзвінок, адже поруч із дітьми ми завжди кажемо «будь ласка» і... — Дякую.

Я вимкнулася, набрала колишнього й засунула телефон назад під вухо, відмовившись від будь-якої надії на те, що цей день ще можна якось урятувати.

— Веро прийде? — запитала Делія, колупаючись у тому, що наробила, і хмуро роздивляючись свої липкі червоні пальці.

— Не знаю.

Веро, напевно, узяла б Делію на коліна й перетворила весь цей безлад на якусь модну зачіску. Або сховала під хитромудрою кіскою. Я не сумнівалася, що будь-яка моя спроба полегшити ситуацію лише її погіршить.

— Ти можеш подзвонити тітоньці Емі.

— У тебе немає тітоньки Емі.

— Ні, є. Вони з Терезою були сестрами, коли вчилися у коледжі. Вона може виправити моє волосся. Вона вивчала кометологію.

— Ти, певно, маєш на увазі косметологію. І ні, те, що вона була в одному сестринстві з Терезою в коледжі, не значить, що вона тобі тітка.

— Ти подзвонила татові?

— Так.

— Він знає, як усе виправити.

Я силувано всміхнулася. А ще Стівен знав, як ламати.

Наприклад, мрії та весільні обітниці. Але вголос я цього не сказала. Натомість зціпила зуби, бо дитячі психологи кажуть, що лаяти колишнього перед дітьми не дуже корисно для їхньої психіки. Плюс здоровий глузд підказує, що не варто цього робити, поки чекаєш на відповідь колишнього, щоб попросити його посидіти з дітьми.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ